

ת"פ 18090/12/12 - מדינת ישראל נגד ערן ורנר

בית משפט השלום בראשון לציון

13 יולי 2016

ת"פ 18090-12-12 מדינת ישראל נ'

ורנר

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל

נגד

ערן ורנר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דניאלה שדה

הנאשם וב"כ עו"ד יובל קגן

מזר דין הרקע.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר במסגרת הסדר טיעון שהוצג לבית המשפט בדיון מיום 6.5.15 תוקן. על פי ההסדר הנאשם יודה ויורשע בעקבות הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ובטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש. התביעה הצהירה כי תגביל עצמה לעונש של 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וכן עונש של מאסר על תנאי וקנס. בעקבות ההסדר הוגשו שני תסקירים משירות המבחן. על פי כתב האישום המתוקן עולה כי במועד הרלבנטי לכתב האישום 15.2.11 היה הנאשם מנהל של חברת "אוטו דרים בע"מ" ובעלים של מחצית המניות בחברה. הנאשם כאחד מבעלי החברה חב למוסד לביטוח לאומי סך של 153,345 ש"ח. בעקבות חוב זה הוצא על ידי המוסד לביטוח לאומי צו עיקול לנכסי הנאשם המצוי בידי צד ג'. מסתבר כי באותה עת, הייתה חברת יפנאוטו חייבת לחברה סך של 500,000 ש"ח. על סכום זה הוצא צו העיקול לצד ג' כאמור לעיל. משום קיומו של צו העיקול נמנע מהנאשם לקבל לידיו סכום החוב למוסד לביטוח לאומי אשר עוקל אצל יפנאוטו. על פי כתב האישום, החזיק הנאשם במסמך מזויף לפיו צו העיקול מבוטל. בתאריך 15.2.11 פנה לעורכי הדין של חברת יפנאוטו, אחד - בן ציון וינצלברג, בשם הנאשם והציג המסמך המזויף על מנת לקבל לידיו את הסכום המעוקל. בירור שנערך על ידי עורך הדין מטעם יפנאוטו, עם המוסד לביטוח לאומי העלה כי המסמך מזויף, ולפיכך לא שולם סכום החוב ליד הנאשם. הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של ניסיון לקבל דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף.

התסקירים.

כאמור בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. על פי תסקיר הראשון עולה כי הנאשם לא נטל אחריות למעשיו בעת פגישתו עם הקצין המבחן, כמו גם גילה גישה בעייתית למצבו ולמיוחס לו בכתב האישום. התסקיר היה שלילי והמליץ על עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. בא כוח הנאשם ביקש להפנות הנאשם בשנית לשירות המבחן, לפי שסבר כי נפלה טעות או אי הבנה בין הנאשם לבין קצין המבחן. נעתרתי לביקשתו. התסקיר השני שהוגש היה שונה מהראשון בכך ששירות המבחן המליץ על של"צ במקום עונש המאסר בעבודות שירות. העולה מהתסקירים הוא שהנאשם אדם נורמטיבי אשר שירת שירות מלא בצה"ל, ניהל עסקים וחווה קריסה כלכלית, אשר הביאה אותו למצוקה רגשית קשה, מצוקה שהביאה גם לפירוק התא המשפחתי. ניכר היה ששירות המבחן, איבחן מצבו הקשה של הנאשם, וכי חוסר שיתוף הפעולה עליו הצביע קצין המבחן נובע מתוך אותה מצוקה. כמו כן, נראה ששירות המבחן התרשם כי מדובר באדם שעבר משבר קשה בחייו ובנקודת הזמן הנוכחית עושה רבות למען שיקומו.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח התביעה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר למשך 4 חודשים שירוצה בעבודות שירות. התובעת הצביעה על חומרת מעשיו הנאשם כמו גם על מדיניות הענישה בעבירות המרמה לרבות עבירות מרמה המכוונות נגד הביטוח הלאומי. כמו כן, הצביעה על כך שבעבר נדון הנאשם בבית משפט השלום בתל אביב בעבירות דומות.

בא כוח הנאשם ביקש להימנע מלהשית על הנאשם עונש של מאסר גם כזה שירוצה בעבודות שירות שכן עונש זה יש בו כדי לפגוע קשות במאמציו של הנאשם לשקם את חייו לאחר קריסתו הכלכלית הקשה.

דין והכרעה.

השאלה העומדת לדיון במקרה שלפני היא האם לנוכח מצבו הקשה של הנאשם, כתוצאה מקריסה כלכלית של עסקיו, בבחינת מאיגרא רמא לבירא עמיקתא, יש להקל עמו בדיון, או שמא נוכח מדיניות הענישה בעבירות אותן עבר הנאשם יש מקום לדון הנאשם למאסר שירוצה בעבודות שירות. אין ספק כי העבירות אותן עבר הנאשם, על פי העובדות בכתב האישום, כמו גם על פי העובדות בתיק פלילי 2293-08-13 בבית משפט השלום בתל אביב יפו בעבירות של זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, עת נדון למאסר על תנאי וקנס בתאריך 29.9.14, היו על רקע קריסתו הכלכלית של הנאשם. יש לשים אל לב שהעבירות בגין נדון הנאשם בבית המשפט השלום בתל אביב, בוצעו בחודש יולי 2011 ואילו העבירות בתיק זה בוצעו בחודש פברואר 2011. רוצה לומר בסמיכות זמנים הקשורה לקריסתו הכלכלית של הנאשם.

כפי העולה מהעובדות שלפני, היה הנאשם בעליהם של מספר עסקים שהפיקו רווחים רבים. עסקים אלה היו עסקים משפחתיים, אשר בשלב מסוים סמוך לעת הרלבנטית לכתב האישום - קרסו. הקריסה לא הייתה אך כלכלית, הקריסה הביאה בעקבותיה לנפילה רגשית קשה ובעקבות כך בין היתר פירוק משפחתו של הנאשם.

בלי להתעלם מחומרת המעשה, אני סבור שיש לעיתים מקום לגלות חמלה בלי לפגוע באינטרס הציבורי שבענישת העברין. הנאשם כיום, בחלוף למעלה מחמש שנים מאז בוצעו העבירות, עובד בעבודה שיש עמה כדי להעלות על דרך המלך, להחזיר לו הכבוד העצמי שאבד לו, להחזיר לו היכולת לשלם מזונות לילדיו ולקיים חיים תקינים. גזירת עונש מאסר בשלב הזה, הקרטי של חיי הנאשם, יש בה כדי להביא לקריסה חוזרת. אני סבור שיש להימנע מכך. באשר למהות המעשה. מצד אחד, יש מקום להחמיר עם אלה העושים כדי להוציא כספים במרמה מהמוסד לביטוח לאומי. אלא שמהות מעשהו של הנאשם שונה במשהו. הנאשם חב חוב למוסד בגין עסקיו שכשלו. איני מתעלם כי גם חוב שלא שולם לביטוח הלאומי גורם לחסרון הקופה הציבורית, אך אני סבור שיש הבדל בין אי תשלום החוב בדרך שמצא הנאשם לעשות, לבין הוצאת כספים במרמה מהמוסד. מכל מקום, ברור וידוע היה לנאשם, שבנקל היה המוסד לביטוח לאומי מגלה התרמית גם אילו יצאה לפועל. ברור, שמרגע הגעת המסמך המזויף למוסד הייתה התרמית נגלית, וממילא המוסד היה חוזר אל הנאשם, דורש החוב וכן הסתם גם גובה אותו. כמוכן שאין בדברי אלה ולו בשמצ צידוק או הבנה למעשי הנאשם, יש בכך אך כדי להצביע על הנסיבות הקשורות במעשהו.

ככל שאנו נדרשים לקבוע מתחם עונש הולם על פי תיקון 113 לחוק העונשין אני סבור כי מתחם העונש ההולם את העבירות אלה, הוא בין מאסר על תנאי למאסר בפועל ובתווך מאסר שירוצה בעבודות שירות. באשר לרף הנמוך לפיו העונש הוא מאסר על תנאי, הרי שהתשובה הברורה לכך - על פי המקרה שלפני - היא בגזר הדין שהוגש על הנאשם בתיק הקודם בבית משפט השלום בתל אביב יפו, שם זיף הנאשם שיק בסכום של 130,000 ש"ח, ועשה בו שימוש לאחר זיפון, והעונש המוסכם היה מאסר על תנאי וקנס.

אני מקבל המלצת שירות המבחן, שתחת אשר לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, האיזון הראוי הוא בחיובו בשל"צ כפי המלצת שירות המבחן. ממילא ברור לנאשם כי כישלון בביצוע השל"צ יביא לגזירת דינו של הנאשם מחדש.

אשר על כן, אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה שיש עמה מרכיב של מרמה לרבות זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף.

לנוכח נסיבותיו האישיים של הנאשם אני גוזר עליו עונש של קנס.

אני מחייב הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מעבירה לפיה אם יעבור עבירה שיש עמה מרכיב של מרמה לרבות עבירות זיוף תוך שלוש שנים מהיום ישלם סך של 5,000 ש"ח.

לא יחתום על התחייבות כאמור יאסר למשך 7 ימים.

אני מחייב הנאשם לבצע של"צ בהיקף של 220 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן.

הסברתי לנאשם משמעות השל"צ בלשון פשוטה, הנאשם הבין והסכים.

על מנת לא לפגוע בזכות לערער על גזר הדין אני מורה לשרות המבחן כי השל"צ יחל לא מוקדם מיום 28/8/2016.

עותק מהחלטה זו יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתי של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה